

46. Betleem święte. (mel 2.)

T. F.

Bet-le - em świę-te mia-ścycz-kowśla-wio-ne,
 Tyś przez pro-ro-ków zdawna o - gło-szo-ne,
 Wed-lug pro - roc - twa Mi-che - a - szo - we-go,
 z Cie - bie miał wyniść wódz lu-du Bo - że - go.

47. Bóg się rodzi moc truchleje.

Bóg się ro - dzi moc tru-chle - je,
 O-gień krze - pnie blask cieni-mie - je,
 Pan nie-bio-sów ob-na - żo - ny,
 ma gra-ni - ce nie-skoń - czo - ny,
 Wzgardzo - ny o - kry - ty chwa - ła,
 śmier - tel - ny król

48. Bóg się rodzi gwiazda wschodzi.

nadwie-ka-mi, a sło-wo Cia - łem się sta - ło i mie-szka-ło mie-dzy na-mi.
 W. R.

Bóg się ro - dzi, gwiazda wschodzi, Trzej kró -
 Tu z da - ra - mi, o - fia - ra - mi, każ - dy

lo - wie odwścho-du.
 swe - go na-ro - du.
 Do Be - tle - em gdzie zło - żo - ny, z Pan-ny Chry-stus na - ro - dzo - ny,
 ja - da, z li - czne - mi dwo - ry.

T. F.